

לימוד סגל תשפ"ב

"אני לא שונא.
אני לא מחרים

אני לא שונא חרדים. הקהילה החרדית הביאה את זק"א ועזר מציון, את יד שרה וזכרון מנחם. יש לנו ויכוח - אבל אני לא שונא.

אני לא שונא את השמאלנים. הם היו גורם מרכזי בהקמת הארץ. הם בנו יישובים וקיבוצים. הם רודפי שלום, גם אם מסוכן או מסכן אותנו אבל הם ציונים. כמוני. יש לנו ויכוח - אבל אני לא שונא.

אני לא שונא ימניים. גם כאלה שהם ימין כלכלי. בעיני זה נראה דורסני. וגם כאלה שרוצים את כל הארץ. מתעלמים מאמונתם של בני העם האחר. אני יודע איזה אוהבי ארץ הם. וכמה ישראל כולה יקרה ללבם. אני מכיר את המחויבות, ההתגייסות בצה"ל, בהתיישבות. יש לנו ויכוח - אבל אני לא שונא.

אני לא שונא את ערביי ישראל. אבא ואמא, סבא וסבתא שלהם נולדו כאן. אני בן לעם שיוזע מהי תחושת מיעוט ומהי כמיהה. לא אוותר על מדינתי. אבל אני מבין ומרגיש את הכאב. אני מכיר בתרומתם לארץ. מרגיש שחובתי לתת להם זכויות אזרחיות מלאות גם אם ישראל תהיה לעולם מדינת העם היהודי. יש לנו ויכוח - אבל אני לא שונא.

ואני לא שונא חילוניים שנלחמים הכל מה שמריח יהדות.

אני לא שונא מזרחיים או אשכנזים. אני פשוט לא שונא.

רוצה לעשות טוב. להפוך את ישראל לחברת מופת. לא לוותר לאיש. לא לוותר על איש.

ככה, רגע לפני הקלפי: "יהי רצון שלא אשנא. שלא אשניא. שאדע לומר את שעל לבי. ישר. הגון. עמוק. שאתרום במשהו לחיים הטובים בארץ הטובה של כולנו" - הרב שי פירון-

אחים / נעם חורב

ופתאום, כשנשמעים התותחים - כל עם ישראל אחים.

ואין דחיפות בתור ואין צפירות בכביש וחוט עדין של אור עובר מאיש לאיש

ושוב אותן תמונות קושרות בין לב ללב אלוהי האסונות הרי אלוף בלקרב

ואין שום הדתה ואין שום הסתה ואין מאבקים

וגם אני, וגם אתה פתאום טיפה יותר רכים

והלואי

שיום אחד אולי

נצליח לחיות בחד לא רק מתוך הפחד

ונהיה מאוחדים

ככה, בשגרה

גם בלי שקורה פה משהו נורא.

--

שנהיה מאוחדים, לא רק באסונות. שבת עצובה.

קלע לנועם חורב כתה לנה לעברה אחרי אסון מירון, זכרים את זה? איך כלכואם התאחדו בלורה מלורפת אלפים נהרו לנחם בתים לם החרדים ולתרום דם בתם אביה.. לנצחה ונצחיות להיות מאוחדים תמיד, וליהיה לנו אכפת מספיק מכם אחד מילראל תמיד! החם מהקראים לנו, לגם זה לא תמיד קם וגם זה לא מובן מאליה.. וככה באלו למרגילים לנו רחוקים ממנו לנות אור, אלה ללונים ממנו בתפיסה בהתנהגות בהתנהלות היומיומיות. לרכיב אותנו מאוחדים! זה מתחיל באולטינו בסניף.. לבת לשלום

אדרבה / רבי אלימלך מליזנסק
תן בלבנו שנראה כל אחד מעלות חברינו ולא חסרונם
ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך,
ואל יעלה בליבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה...
ותחזק אותנו באהבה אליך
כאשר גלוי וידוע לפניך שיהא הכל נחת רוח אליך...
אמן כן יהי רצון

"אחרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטוורפן וכולן חתו בפרק אחד, חפני שלא נהגו כבוד זה בזה... תנא כולם חתו מפסח עד עצרת" נתלמוד בבלי, מסכת יבמות, דף ס"ב, עמוד ב'